

# Reverence for Sacred Things

By Elder Ulisses Soares  
Of the Quorum of the Twelve Apostles

## Ευλάβεια για τα ιερά πράγματα

Από τον Πρεσβύτερο Ουλίσσεσ Σοάρες  
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

April 2025 general conference

*Reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives.*

In the book of Exodus, we travel with Moses to the slopes of Mount Horeb as he turned aside from his daily cares—something we all should be willing to do—to see the burning bush that was not consumed. As he approached, “God called unto him out of the midst of the bush, and said, Moses, Moses. And he said, Here am I. And [God] said, ... put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground.” In great reverence, humility, and wonder, Moses removed his shoes and prepared himself to hear the word of the Lord and to experience His holy presence.

That sacred mountain epiphany was an experience filled with awe-inspiring reverence, connected Moses to his divine identity, and was, in fact, a key element of his transformation from a humble shepherd to a powerful prophet, leading him to walk a new path in life. Similarly, each of us can transform our discipleship into a higher pattern of spirituality by making the virtue of reverence a sacred part of our spiritual character.

The word *reverence* can be traced to the Latin *verberevereri*, which means to “stand in awe of.” In the gospel sense, this definition mingles with a feeling or attitude of profound respect, love, and gratitude. Such expression for the sacred by those

*Η ευλάβεια για το ιερό καλλιεργεί γνήσια ευγνωμοσύνη, διευρύνει την αληθινή χαρά, οδηγεί τον νου μας σε αποκάλυψη και φέρνει μεγαλύτερη χαρά στη ζωή μας.*

Στο βιβλίο της Εξόδου, ταξιδεύουμε με τον Μωυσή στις πλαγιές του Όρους Χωρήβ καθώς απομακρύνθηκε από τις καθημερινές του έγνοιες—κάτι που όλοι θα πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να κάνουμε—για να δει την καιομένη βάτο που δεν κατακαιγόταν. Καθώς πλησίασε «ο Θεός φώναξε σ’ αυτόν μέσα από τη βάτο, και είπε: Μωυσή, Μωυσή. Και εκείνος είπε: Εδώ είμαι. Και [ο Θεός] είπε... λύσε τα υποδήματά σου από τα πόδια σου· επειδή, ο τόπος επάνω στον οποίο στέκεσαι, είναι άγια γη». Με μεγάλη ευλάβεια, ταπεινότητα και θαυμασμό, ο Μωυσής έβγαλε τα υποδήματά του και ετοιμάστηκε να ακούσει τον λόγο του Κυρίου και να βιώσει την αγία παρουσία Του.

Εκείνη η ιερή επιφοίτηση στο βουνό ήταν μια εμπειρία γεμάτη με σεβασμό που ενέπνεε δέος, συνέδεσε τον Μωυσή με τη θεία του ταυτότητα και ήταν, στην πραγματικότητα, ένα βασικό στοιχείο της μεταμόρφωσής του από ταπεινό ποιμένα σε ισχυρό προφήτη, οδηγώντας τον να βαδίσει σε ένα νέο μονοπάτι ζωής. Παρομοίως, ο καθένας από εμάς μπορεί να μεταμορφώσει την ιδιότητά του τού μαθητού σε ένα υψηλότερο πρότυπο πνευματικότητας, καθιστώντας την αρετή της ευλάβειας ένα ιερό τμήμα του πνευματικού του χαρακτήρα.

Η λέξη *ευλάβεια* στα Αγγλικά μπορεί να εντοπιστεί στο λατινικό ρήμα *revereri*, που σημαίνει «στέκομαι με δέος». Με την έννοια του Ευαγγελίου, αυτός ο ορισμός αναμειγνύεται με ένα συναίσθημα ή μια στάση βαθύτατου σεβασμού,

who have a contrite heart and deep devotion to God and Jesus Christ fosters increased joy in their souls.

Reverence for sacred things is the greatest manifestation of a vital spiritual quality; it is a by-product of our connection to holiness and reflects our love for and proximity to our Heavenly Father and our Savior, Jesus Christ. It is also one of the most elevated experiences of the soul. Such virtue directs our thoughts, hearts, and lives toward Deity. In fact, reverence is not just an aspect of spirituality; it is the essence of it—the foundation upon which spirituality is built, creating a personal connection to the divine, as taught by our children when they sing, “When I am rev’rent, I know in my heart Heav’nly Father and Jesus are near.”

As disciples of Jesus Christ, we are invited to cultivate the gift of reverence in our lives in order to open ourselves to a deeper communion with God and His Son, Jesus Christ, simultaneously strengthening our spiritual character. Had we more of such feelings in our hearts, there would be undoubtedly greater joy and delight in our lives, and there would be less room for sorrow and sadness. We must remember that showing reverence for sacred things gives meaning to much of what we do every day and strengthens our feeling of gratitude—inspiring awe, respect, and love for higher and holier things.

Unfortunately, we live in a world where showing reverence for sacred things is becoming increasingly uncommon. In fact, the world celebrates the irreverent, as any perusal of a tabloid magazine, television program, or the internet attests. The absence of respect for the sacred produces an increasing casualness in attitude and carelessness in conduct, which can rapidly spiral one generation into apathy and catapult the next generation into misery.

Irreverence can also lead us away from the bonds that covenants with God provide and

αγάπης και ευγνωμοσύνης. Μία τέτοια έκφραση για το ιερό από εκείνους που έχουν μεταμελημένη καρδιά και βαθιά αφοσίωση στον Θεό και τον Ιησού Χριστό καλλιεργεί αυξημένη χαρά στην ψυχή τους.

Η ευλάβεια για τα ιερά πράγματα είναι η μεγαλύτερη εκδήλωση μιας ζωτικής πνευματικής ποιότητας. Είναι ένα υποπροϊόν της σύνδεσής μας με την αγιότητα και αντικατοπτρίζει την αγάπη και την εγγύτητά μας προς τον Επουράνιο Πατέρα μας και προς τον Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Είναι επίσης μια από τις πιο ιερές εμπειρίες και πιο πνευματικές εμπειρίες που μπορεί να έχει ένα άτομο. Αυτή η αρετή κατευθύνει τις σκέψεις, την καρδιά και τη ζωή μας προς τη Θεϊότητα. Στην πραγματικότητα, η ευλάβεια δεν είναι απλώς μια πτυχή της πνευματικότητας. Είναι η ουσία αυτής – το θεμέλιο επί του οποίου αναπτύσσεται η πνευματικότητα, δημιουργώντας μία προσωπική σύνδεση με το θείο, όπως διδάσκεται από τα παιδιά μας, όταν τραγουδούν: «Σαν έχω ευλάβεια ξέρω κοντά πως είν’ ο Θεός κι ο Χριστός».

Ως μαθητές του Ιησού Χριστού, καλούμαστε να καλλιεργήσουμε τη δωρεά της ευλάβειας στη ζωή μας, προκειμένου να αφεθούμε σε μια βαθύτερη κοινωνία με τον Θεό και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, ενισχύοντας ταυτόχρονα τον πνευματικό μας χαρακτήρα. Αν είχαμε περισσότερα τέτοια συναισθήματα στην καρδιά μας, θα υπήρχε αναμφίβολα μεγαλύτερη χαρά και τέρψη στη ζωή μας και θα υπήρχε λιγότερος χώρος για λύπη και θλίψη. Πρέπει να θυμόμαστε ότι όταν δείχνουμε ευλάβεια για ιερά πράγματα, αυτό δίνει νόημα σε πολλά από αυτά που κάνουμε καθημερινά και ενδυναμώνει το αίσθημα ευγνωμοσύνης μας – εμπνέοντας δέος, σεβασμό και αγάπη για ανώτερα και αγιότερα πράγματα.

Δυστυχώς ζούμε σε έναν κόσμο όπου το να δείχνουμε ευλάβεια για τα ιερά πράγματα γίνεται όλο και πιο ασυνήθιστο. Στην πραγματικότητα, ο κόσμος εξυμνεί τους ανευλαβείς, όπως επιμαρτυρεί κάθε μελέτη ενός σκανδαλοθηρικού περιοδικού, ενός τηλεοπτικού προγράμματος ή του Διαδικτύου. Η απουσία σεβασμού για τα ιερά παράγει μια αυξανόμενη προχειρότητα στη στάση και απροσεξία στη συμπεριφορά, η οποία μπορεί γρήγορα να οδηγήσει μια γενεά σε απάθεια και να εκτοξεύσει την επόμενη γενεά στη δυστυχία.

Η ανευλάβεια μπορεί επίσης να μας οδηγήσει μακριά από τους δεσμούς που παρέχουν οι

diminish our sense of accountability before Deity. Consequently, we run the risk of caring only about our own comfort; satisfying our uncontrolled appetites; and ultimately arriving to the unholy place of despising sacred things, even God, and consequently our divine nature as children of Heavenly Father. Irreverence toward sacred things furthers the adversary's aims by disrupting our sensitive channels of revelation, which are crucial for our spiritual survival in our day.

The meaning and importance of reverence for what is sacred is well outlined throughout the scriptures. One instance in the Doctrine and Covenants would seem to indicate that reverence toward our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, is an essential virtue for those who attain the celestial kingdom.

As a church we strive to hold the Father and the Son in the utmost sacredness and respect in every aspect, including how we depict Their images. The guidance of the Holy Ghost is a crucial component in determining how these images should reflect the sacred nature, character, and godly attributes of the Father and of the Son. We are very careful to avoid portraying elements that could distract from our primary focus on our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, and Their teachings, including how we apply advanced tools offered by technology, such as using artificial intelligence (AI) to generate content and images.

This same principle is applied to any source of information available through the official communication channels of the Church. Every lesson, book, manual, and message is carefully developed and approved under the direction of the Spirit to make sure we maintain the sacred virtue, values, and standards of the gospel of Jesus Christ. In a recent message for the young adults of the Church, Elder David A. Bednar taught, "To navigate the complex intersection of spirituality and technology, Latter-day Saints should humbly and prayerfully (1) identify gospel principles that can guide their use of artificial

διαθήκες με τον Θεό και να μειώσει την αίσθηση υπευθυνότητας μας ενώπιον της Θεϊότητας. Κατά συνέπεια, διατρέχουμε τον κίνδυνο να ενδιαφερόμαστε μόνο για τη δική μας άνεση, ικανοποιώντας τις ανεξέλεγκτες ορέξεις μας. Και τελικώς να φθάσουμε στο ανίερο σημείο να περιφρονούμε τα ιερά πράγματα, ακόμη και τον Θεό, και συνεπώς τη θεία φύση μας ως τέκνων του Επουράνιου Πατέρα. Η ανευλάβεια προς τα ιερά πράγματα προάγει τους στόχους του εναντίου, διακόπτοντας τους ευαίσθητους διαύλους μας για αποκάλυψη, οι οποίοι είναι κρίσιμοι για την πνευματική επιβίωσή μας στην εποχή μας.

Η σημασία και η σπουδαιότητα της ευλάβειας για ό,τι είναι ιερό σκιαγραφείται καλά σε όλες τις γραφές. Ένα παράδειγμα στο Διδαχί και Διαθήκες φαίνεται να δείχνει ότι η ευλάβεια προς τον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, είναι μία ουσιώδης αρετή για όσους φθάνουν στο επουράνιο βασίλειο.

Ως εκκλησία προσπαθούμε να κρατάμε τον Πατέρα και τον Υιό σε μέγιστη ιερότητα και σεβασμό σε κάθε πτυχή, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου που Τους απεικονίζουμε. Η καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος είναι ένα κρίσιμο στοιχείο στον προσδιορισμό του τρόπου με τον οποίο αυτές οι απεικονίσεις θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν την ιερή φύση, τον χαρακτήρα και τα θεία χαρακτηριστικά του Πατέρα και του Υιού. Είμαστε πολύ προσεκτικοί, ώστε να αποφεύγουμε την απεικόνιση στοιχείων που θα μπορούσαν να αποσπάσουν την προσοχή από την κύρια εστίασή μας στον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό και τις διδασκαλίες Τους, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζουμε προηγμένα εργαλεία που προσφέρει η τεχνολογία, όπως η χρήση τεχνητής νοημοσύνης (T.N.) για τη δημιουργία περιεχομένου και εικόνων.

Η ίδια αυτή αρχή εφαρμόζεται σε κάθε πηγή πληροφοριών που είναι διαθέσιμη μέσω των επίσημων διαύλων επικοινωνίας της Εκκλησίας. Κάθε μάθημα, βιβλίο, εγχειρίδιο και μήνυμα αναπτύσσεται προσεκτικά και εγκρίνεται υπό την καθοδήγηση του Πνεύματος, ώστε να διασφαλίσουμε ότι διατηρούμε την ιερή αρετή, τις αξίες και τα πρότυπα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Σε ένα πρόσφατο μήνυμά του για τους νέους ενήλικους της Εκκλησίας, ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Α. Μπέντναρ δίδαξε: «Για να πλοηγηθούν στην περίπλοκη διασταύρωση πνευματικότητας και τεχνολογίας, οι Άγιοι των Τελευταίων

intelligence and (2) strive sincerely for the companionship of the Holy Ghost and the spiritual gift of revelation.”

My dear brothers and sisters, as sophisticated as modern technology has become, it simply cannot simulate the wonder, awe, and amazement found in the kind of reverence born from the influence of the Holy Ghost. As followers of Christ, we need to be careful not to weaken our connection with God and His Son by using AI-generated content and images inappropriately. We should remember that relying on a modern technological “arm of flesh” is an inadequate and disrespectful substitute for the inspiration, edification, and witness that can be received only through the power of the Holy Ghost. As Nephi declared: “O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh.”

In another revelation, the Prophet Joseph Smith was instructed that temples erected unto the Lord should be a place of reverence to Him. Throughout his ministry, our dear prophet, President Russell M. Nelson, has strongly emphasized our worship in reverence in the sacred temple. In the house of the Lord, we are taught about entering into the holy presence of the Father and the Son. I have always found it instructive and even inspiring that one of the first things we do upon entering the temple and preparing ourselves to participate in the sacred ordinances there is to remove our shoes and change into our white clothing. Like Moses, if we are intentional, we can recognize that taking off our worldly shoes is the beginning of stepping onto holy ground and being transformed in higher and holier ways.

Brothers and sisters, we do not need to climb to the top of a mountain, like Moses did, to discover reverence for sacred things and convert our discipleship into a deeper level of spirituality and devotion. We can find it, for example, as we strive

Ημερών θα πρέπει με ταπεινότητα και προσευχή (1) να προσδιορίσουν τις αρχές του Ευαγγελίου που μπορούν να καθοδηγήσουν τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης από αυτούς και (2) να προσπαθήσουν ειλικρινώς για τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος και το πνευματικό χάρισμα της αποκάλυψης».

Αγαπητοί αδελφοί και αγαπητές αδελφές μου, όσο εξελιγμένη και αν έχει γίνει η σύγχρονη τεχνολογία, απλά δεν μπορεί να προσομοιώσει τον θαυμασμό, το δέος και την έκπληξη που βρίσκονται στο είδος της ευλάβειας που γεννιέται από την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Ως οπαδοί του Χριστού πρέπει να προσέξουμε να μην αποδυναμώσουμε τη σύνδεσή μας με τον Θεό και τον Υιό Του, χρησιμοποιώντας το περιεχόμενο και τις απεικονίσεις που παράγονται από την τεχνητή νοημοσύνη με ακατάλληλο τρόπο. Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι το να βασιζόμαστε σε έναν σύγχρονο τεχνολογικό «βραχίονα της σάρκας» είναι ένα ανεπαρκές και ασεβές υποκατάστατο της έμπνευσης, της διαπαιδαγώγησης και της μαρτυρίας που μπορούν να ληφθούν μόνο μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Όπως δήλωσε ο Νεφί: «Ω Κύριε, βασίσθηκα σε σένα και σε σένα θα βασίζομαι για πάντα. Δεν θα βασισθώ στον βραχίονα της σάρκας».

Σε μία άλλη αποκάλυψη, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έλαβε οδηγίες ότι οι ναοί που ανηγέρθησαν προς τον Κύριο θα πρέπει να είναι τόπος ευλάβειας προς Εκείνον. Σε όλη τη διακονία του, ο αγαπητός μας προφήτης, Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον, έχει τονίσει ενθέρμως τη λατρεία μας με ευλάβεια στον ιερό ναό. Στον οίκο του Κυρίου, διδασκόμαστε σχετικά με την είσοδο στην αγία παρουσία του Πατέρα και του Υιού. Πάντοτε έβρισκα διδακτικό και ακόμα και εμπνευσμένο ότι ένα από τα πρώτα πράγματα που κάνουμε κατά την είσοδό μας στον ναό και την προετοιμασία μας για να συμμετάσχουμε στις ιερές διατάξεις εκεί είναι να βγάλουμε τα υποδήματά μας και να ενδυθούμε στα λευκά. Όπως ο Μωυσής, εάν είμαστε συνειδητοποιημένοι, μπορούμε να αναγνωρίσουμε ότι βγάζοντας τα εγκόσμια υποδήματά μας είναι η αρχή για να πατήσουμε σε άγιο έδαφος και να μεταμορφωθούμε με ανώτερους και αγιότερους τρόπους.

Αδελφοί και αδελφές, δεν χρειάζεται να ανέβουμε στην κορυφή ενός βουνού, όπως έκανε ο Μωυσής, για να ανακαλύψουμε την ευλάβεια για ιερά πράγματα και να μετατρέψουμε την ιδιότητά μας του μαθητού σε ένα βαθύτερο επίπεδο

to protect our home environment from worldly influences. This can be accomplished by sincerely and fervently praying before our Heavenly Father in the name of Jesus Christ and seeking to better know our Savior through our diligent study of the word of God found in the scriptures and in the teachings of our prophets. Additionally, such spiritual transformation can come as we strive to honor the covenants we have made with the Lord by living in obedience to the commandments. These efforts can bring a quiet and certain stillness to our hearts. Focusing on such actions can surely help transform our homes into reverent places of spiritual refuge—personal sanctuaries of faith where the Spirit resides, much like the mountain experience of Moses.

We can also experience such spiritual transformation as we faithfully participate in the Church's worship service, including tuning our hearts to the Lord through our sincere singing of sacred hymns. Turning aside—like Moses—from worldly distractions, especially our cell phones or anything not in harmony with this sacred moment, enables us to turn our full attention to partaking of the sacrament, with our minds and hearts focused on the Savior and His atoning sacrifice along with our own covenants. Such sacramental focus will foster a reverently renewing moment of our communion with the Savior and will make the Sabbath a delight and transform our life.

Ultimately, we can experience this spiritual change in our discipleship as we regularly worship in the mountain of the Lord's house—our holy temples—and strive to live with covenant confidence, especially when we face the trials of mortal life.

My wife and I have personally experienced some sacred mountain moments in reverence as we have strived to apply these principles in our life, which has caused a meaningful transformation in our discipleship. I remember like it was

πνευματικότητας και αφοσίωσης. Μπορούμε να την βρούμε, για παράδειγμα, καθώς προσπαθούμε να προστατεύσουμε το περιβάλλον του σπιτιού μας από τις εγκόσμιες επιρροές. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με ειλικρινή και ένθερμη προσευχή ενώπιον του Επουράνιου Πατέρα μας στο όνομα του Ιησού Χριστού και επιζητώντας να γνωρίσουμε καλύτερα τον Σωτήρα μας μέσω της επιμελούς μελέτης του λόγου του Θεού που βρίσκεται στις γραφές και στις διδασκαλίες των προφητών μας. Επιπροσθέτως, μία τέτοια πνευματική μεταμόρφωση μπορεί να προκύψει καθώς προσπαθούμε να τιμήσουμε τις διαθήκες που έχουμε συνάψει με τον Κύριο ζώντας με υπακοή στις εντολές. Αυτές οι προσπάθειες μπορούν να φέρουν μία ήρεμη και βεβαία ειρήνη στην καρδιά μας. Η εστίαση σε τέτοιες ενέργειες μπορεί ασφαλώς να βοηθήσει στη μεταμόρφωση του σπιτιού μας σε ευλαβικό μέρος πνευματικού καταφυγίου – προσωπικό καταφύγιο πίστης εκεί όπου κατοικεί το Πνεύμα, κατά πολύ όπως η εμπειρία του Μωυσή στο βουνό.

Μπορούμε επίσης να βιώσουμε τέτοια πνευματική μεταμόρφωση καθώς συμμετέχουμε με πίστη στη συγκέντρωση εκκλησιασμού, συμπεριλαμβανομένου του συντονισμού της καρδιάς μας με τον Κύριο μέσω του ειλικρινούς ψαλμίσματος ιερών ύμνων. Η απομάκρυνση –όπως ο Μωυσής– από τους εγκόσμιους περισπασμούς, ειδικά από τα κινητά μας τηλέφωνα ή οτιδήποτε δεν είναι σε αρμονία με αυτήν την ιερή στιγμή, μας δίνει τη δυνατότητα να στρέψουμε όλη την προσοχή μας στη μετάληψη, με τον νου και την καρδιά μας εστιασμένα στον Σωτήρα και στην εξιλεωτική θυσία Του μαζί με τις δικές μας διαθήκες. Μία τέτοια εστίαση στη μετάληψη θα προάγει μία ευλαβικά ανανεωτική στιγμή της κοινωνίας μας με τον Σωτήρα και θα κάνει την Ημέρα του Κυρίου απόλαυση και θα μεταμορφώσει τη ζωή μας.

Τελικώς, μπορούμε να βιώσουμε αυτήν την πνευματική αλλαγή στην ιδιότητά μας του μαθητού καθώς λατρεύουμε τακτικά στο βουνό του οίκου του Κυρίου –στους αγίους ναούς μας– και προσπαθούμε να ζούμε με εμπιστοσύνη τη διαθήκη, ειδικά όταν αντιμετωπίζουμε τις δοκιμασίες της θνητής ζωής.

Η σύζυγός μου και εγώ έχουμε βιώσει προσωπικώς κάποιες ιερές στιγμές στο βουνό με ευλάβεια, καθώς προσπαθήσαμε να εφαρμόσουμε αυτές τις αρχές στη ζωή μας, γεγονός που προκάλεσε μία σημαντική μεταμόρφωση

yesterday walking through the cemetery before burying our second child, who was born prematurely and did not survive, while my wife was still recovering in the hospital. I recall praying to God with great fervency and reverence, asking for help to cope with that challenging trial. In that instant, I received a clear and powerful spiritual assurance in my heart: Everything will be fine in our lives if my wife and I endure, holding on to the joy that comes from living the gospel of Jesus Christ. What seemed like an overwhelming, sorrowful challenge at the time turned into a sacred, reverent experience, a capstone that has helped sustain our faith and has given us confidence in the covenants we have made with the Lord and in His promises for me and my family.

My brothers and sisters, reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives. It places our feet on holy ground and lifts our hearts to Deity.

I testify to you that as we strive to incorporate such virtue into our daily lives, we will be able to increase our humility, expand our understanding of God's will for us, and strengthen our confidence in the promises of the covenants we have made with the Lord. I witness that as we embrace this gift of reverence for sacred things—whether in the mountain of the Lord's house, in a meetinghouse, or in our own homes—we will be filled with astounding amazement and awe as we connect to the perfect love of our Heavenly Father and Jesus Christ. I reverently witness these truths in the sacred name of our Savior and Redeemer, Jesus Christ, amen.

στην ιδιότητά μας του μαθητού. Θυμάμαι σαν να ήταν χθες που περπατούσαμε μέσα στο νεκροταφείο πριν θάψουμε το δεύτερο παιδί μας, το οποίο γεννήθηκε πρόωρα και δεν επέζησε, ενώ η σύζυγός μου ανέρρωνε ακόμα στο νοσοκομείο. Ενθυμούμαι ότι προσευχήθηκα με θέρμη και ευλάβεια στον Θεό, ζητώντας βοήθεια για να αντιμετωπίσω εκείνη τη δύσκολη δοκιμασία. Εκείνη τη στιγμή έλαβα μια ξεκάθαρη και δυνατή πνευματική επιβεβαίωση στην καρδιά μου: Όλα θα είναι καλά στη ζωή μας, αν η σύζυγός μου και εγώ υπομείνουμε, κρατώντας τη χαρά που προέρχεται από τη ζωή με το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Αυτό που φαινόταν σαν μια συντριπτική, θλιβερή δυσκολία εκείνη την εποχή, μετατράπηκε σε μία ιερή, ευλαβική εμπειρία, έναν ακρογωνιαίο λίθο που έχει βοηθήσει να υποστηρίξουμε την πίστη μας και μας έχει δώσει εμπιστοσύνη στις διαθήκες που έχουμε συνάψει με τον Κύριο και στις υποσχέσεις Του για εμένα και την οικογένειά μου.

Αδελφοί και αδελφές μου, η ευλάβεια για το ιερό καλλιεργεί γνήσια ευγνωμοσύνη, διευρύνει την αληθινή χαρά, οδηγεί τον νου μας σε αποκαλύψη και φέρνει μεγαλύτερη χαρά στη ζωή μας. Θέτει τα πόδια μας σε άγιο έδαφος και εξυψώνει την καρδιά μας προς τη Θεϊότητα.

Καταθέτω μαρτυρία σε εσάς ότι καθώς προσπαθούμε να ενσωματώσουμε μία τέτοια αρετή στην καθημερινή ζωή μας, θα μπορέσουμε να αυξήσουμε την ταπεινοφροσύνη μας, να διευρύνουμε την κατανόησή μας για το θέλημα του Θεού για εμάς και να ενισχύσουμε την εμπιστοσύνη μας στις υποσχέσεις των διαθηκών που έχουμε συνάψει με τον Κύριο. Γνωρίζω ότι καθώς ασπαζόμαστε αυτή τη δωρεά της ευλάβειας για τα ιερά πράγματα –είτε στο όρος του οίκου του Κυρίου είτε σε έναν ευκτήριο οίκο είτε στο δικό μας σπίτι– θα είμαστε πλήρεις μεγάλου θαυμασμού και δέους καθώς θα συνδεόμαστε με την τέλεια αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μας και του Ιησού Χριστού. Καταθέτω μαρτυρία με ευλάβεια γι' αυτές τις αλήθειες στο ιερό όνομα του Σωτήρος και Λυτρωτή μας, Ιησού Χριστού, αμήν.